

Arrest

nr. 205 359 van 15 juni 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2017 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2018.

Gelet op het arrest van 18 mei 2018 waarbij de verdere behandeling van de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 4 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VERHAEGEN, loco advocaat K. VERSTREPEN, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 24 augustus 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 15 december 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoeker wordt door het CGVS gehoord op 24 augustus 2016, op 16 januari 2017 en op 27 april 2017.

1.2. Op 30 november 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Irakees staatsburger van Arabische afkomst en bent u soennitisch moslim. U bent geboren op 26 maart 1993 te Kirkuk. Uw vader had een hoge militaire functie onder het regime van de Ba'athpartij. Zo was hij ooit directeur bij de inspectie van de Republikeinse Garde en kreeg hij de rang van Majoor- Generaal.

U woonde met uw familie in Kirkuk tot aan de val van het regime in 2003. Na de val ontving uw vader een dreigbrief van de Badr-militie. Hij moest onderduiken omdat hij door de nieuwe overheid en door andere groeperingen gezocht werd. Uw broer werd dat jaar eveneens ontvoerd en na het betalen van losgeld weer vrijgelaten. Later werd uw broer ook beschoten en in zijn arm geraakt. In deze periode liep u eveneens met uw oom in een winkelcentrum toen uw oom merkte dat jullie gevolgd werden. U werd door uw oom en kennissen naar de uitgang in veiligheid begeleid.

U verbleef vervolgens bij familieleden in Gheda nabij Daquq, in het gebied Kirkuk en in Bagdad. U verplaatste zich geregeld en verbleef nu eens bij uw oom, dan weer bij uw grootouders in de wijk al Adel in Bagdad. Na 1 of 2 jaar keerde u terug naar Kirkuk, waar u eveneens ondergedoken leefde en zich van huis tot huis verplaatste, nu eens in Kirkuk zelf, dan weer in Gheda. U kreeg thuis les en legde uw examens op school in Kirkuk af.

Rond 2006 vernam u dat uw vader verdwenen was. Uw familie durfde niet naar overheidsinstanties te gaan en vernam verder geen nieuws meer van hem.

Eind 2013 ging u naar Egypte om er uw laatste twee jaar middelbaar onderwijs af te werken. Rond juni 2015 keerde u terug naar Kirkuk. U verbleef nog een maand of twee in Kirkuk. U hoorde vervolgens van de man van de tante bij wie u verbleef dat personen naar u en uw familieleden op zoek waren. Uw familieleden raadden u vervolgens aan Irak te verlaten.

Op 9 augustus 2015 reisde u per wagen van Kirkuk naar de stad Erbil. U nam vervolgens het vliegtuig van Erbil naar Izmir in Turkije, met een tussenstop in Istanboel. Enkele dagen later stak u met een rubberboot over naar het Griekse eiland Kos. U reisde vervolgens door Europa en kwam op 23 augustus 2015 in België aan, waar u op 24 augustus 2015 asiel aanvraagde.

Nadat u Irak verliet ging uw moeder naar Egypte in een poging om de rest van uw familie uit Irak te halen. Dit mislukte. Zij keerde terug naar Kirkuk, Irak en trok vervolgens naar Turkije.

Om uw asielrelaas te staven, legde u de volgende documenten neer: een originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, uitgegeven in 2006 te Kirkuk; een originele werkbadge van uw vader, uitgegeven in 2002 en verschillende foto's van uw vader in functie, verder een visum en verblijfskaart voor Turkije van uw moeder, een youtube-link en een schrijven van uw advocaat.

B. Motivering

U beweerde in Irak vervolging te vrezzen door verschillende Iraakse fracties en groeperingen waaronder ook de Badr-brigade en het Mehdi-leger, omwille van het feit dat uw vader tot 2003 een hoge rang had als generaal onder Saddam.

Het CGVS is van oordeel dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u

bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS 1, p2; CGVS 2, p2 en CGVS 3, p1, 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u verklaarde opeenvolging van verblijfplaatsen tussen 2006 en 2015, in Irak en in Egypte. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen betreffende uw ondergedoken levenswijze en uw verblijfplaatsen in Irak en Egypte van 2006 tot 2015.

Uw verklaringen betreffende uw dagelijkse leven tijdens uw ondergedokenheid waren zeer vaag en weinig doorleefd. Zo verklaarde u dat u, ondanks uw privélessen, uw examens aflegde in een school in Kirkuk. Gevraagd om de omgeving van de school te beschrijven verklaarde u dat u zich dit niet herinnerde en vroeg u waarom er u geen vragen gesteld werden over uw persoonlijke ervaringen (CGVS 3, p7). Daarom werd u gevraagd hoe u de vele verplaatsingen van Kirkuk naar Ghedaa en Bagdad, die u eerder beschreven had, ervaren had (CGVS 3, p6, 7). Hierop verklaarde u dat u bang was dat personen zouden weten wie er in de wagen zou zitten. Toen u echter gevraagd werd of de wagen waarin u zat ooit effectief gecontroleerd werd, verklaarde u opvallend genoeg niet meer te weten of de wagen ooit werd onderzocht (CGVS 3, p7). Gelet op uw vele verplaatsingen kan dit weinig overtuigen. Indien u werkelijk vele verplaatsingen maakte, onder andere van en naar belangrijke steden als Bagdad en Kirkuk, en indien u werkelijk vreesde dat u en uw familieleden door de overheid of andere belagers gevonden zouden worden, kan van u verwacht worden dat u zich herinnert of de wagen waarin u zat ooit doorzocht werd aan één van de vele controleposten die gebruikelijk zijn op Irakese wegen. Toen u om meer duidelijkheid gevraagd werd, verklaarde u dat men u liet gaan aan controleposten maar dat men u onmiddellijk zou meenemen als de controleposten van de overheid of milities geweest zouden zijn (CGVS 3, p7). Dergelijke verklaring houdt echter geen steek. Uit informatie betreffende de veiligheidssituatie in Bagdad, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt namelijk dat deze controleposten steeds door veiligheidstroepen van de Irakese overheid, door sjiitische milities of soms door personen van de Irakese inlichtingendiensten bemand worden. Uw verklaring als zou u telkens opnieuw door de controleposten gepasseerd zijn omdat deze niet door militieleden of door de overheid bemand werden, is dan ook uiterst vreemd. Dit doet vermoeden dat u uw persoonlijke vervolging door de Irakese overheid en sjiitische milities evenals de manier waarop u al die jaren met herhaaldelijke verplaatsingen ondergedoken zou hebben geleefd, minstens stellig overdrijft. Hetzelfde geldt voor uw beweringen als zouden u en uw familie gezocht worden door de Koerdische autoriteiten, dewelke moeilijk te rijmen valt met het feit dat u zonder enige problemen van Erbil naar Egypte, dan van Egypte naar Erbil, Koerdistan, en vervolgens van Erbil naar Izmir hebt gevlogen (CGVS 1, p8; CGVS 3, p3, 4, 8).

Ook vallen uw verklaringen betreffende uw vroegere verblijf in Bagdad uiterst moeilijk met elkaar te rijmen. Zo verklaarde u bij uw verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op gedetailleerde wijze dat u naar Bagdad verhuisde van uw zesde leerjaar tot uw eerste middelbaar, van 2005 tot 2006; dat u hierna in Gheda ging wonen tot uw vierde middelbaar, daarna naar Egypte reisde en er twee jaar bleef, waarna u nog anderhalf jaar naar Gheda ging (DVZ verklaring, rubriek 10). Ook tijdens uw latere gehoren verklaarde u aanvankelijk rond 2004, 2005 en 2006 in Bagdad te hebben gewoond en bevestigde u dat u in Bagdad was toen uw familieleden in uw plaats uw identiteitsdocumenten lieten aanmaken in Kirkuk in mei 2006 (CGVS 1, p4, 17; CGVS 2, p3, 10; documenten 1 en 2). Tijdens uw derde gehoor op het CGVS verklaarde u echter dat u pas na het sektarisch geweld in Bagdad verbleven

had en dit in het jaar 2009, 2010 of 2012 (CGVS 3, p8). Dergelijke verklaringen zijn echter onderling strijdig.

Uw verklaring als zou u in 2006 Bagdad hebben gewoond, is niet enkel strijdig met uw latere verklaringen, ze is ook weinig waarschijnlijk (DVZ verklaring, rubriek 10; CGVS 2, p3). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt namelijk dat de hoofdstad in dat jaar getekend werd door sektarisch geweld waarbij de stad een proces van sektarische zuivering onderging. Het is bijgevolg weinig aannemelijk dat u als zoon van een soennitische generaal onder het regime van Saddam, die bovendien door sjiitische militieën bedreigd werd en later verdween, net in 2006 onderdook in Bagdad. Ook uw bewering als zou u als zoon van een voormalige generaal onder Saddam na 2009 in Bagdad verbleven hebben, is opvallend. Vlak na de periode van sektarisch geweld bestond deze stad in die jaren voor 80 procent uit sjiitische burgers, en uw verblijf aldaar als zoon van een gezochte voormalige hoge overheidsbeambte is dan ook opvallend (CGVS 1, p17; CGVS 2, p3). Bovenstaande bevindingen doen twifelen aan uw bewering als zou u in deze periode in angst ondergedoken hebben geleefd en doen vermoeden dat u geen waarheidsgetrouw beeld schetst van uw verblijfplaatsen in Irak tussen 2006 en 2013.

Vervolgens legde u slechts vage verklaringen af betreffende uw verblijfplaats in de jaren voordat u naar Egypte reisde. U werd aanvankelijk gevraagd waar u verbleven had in de twee jaar voordat u naar Egypte ging, waarop u vaagweg verklaarde dat het altijd op andere plaatsen was, in Bagdad en Kirkuk (CGVS 3, p6). Later verklaarde u dat u zich verplaatste, dat u in Kirkuk verbleven had maar dat u niet meer wist of u in die periode nog in Ghedaa was geweest (CGVS 3, p6). Gelet op uw vage verklaringen werden u vervolgens meer vragen gesteld over uw verblijf in Kirkuk. U slaagde er echter hoegenaamd niet in ook maar enige indicatie van tijdsduur te bieden voor dit verblijf in Kirkuk. U verklaarde daarbij dat u aan geheugenproblemen lijdt omwille van de gebeurtenissen die u meemaakte (CGVS 3, p6; cf. infra). Ook werd u gevraagd of u zich nog incidenten kon herinneren uit deze periode, zoals aanslagen op religieuze gebouwen. U verklaarde echter hier geen weet van te hebben. Dit is opvallend, gelet op informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw dossier werd toegevoegd. Uit deze informatie blijkt dat het toenemend sektarisch geweld na het terugtrekken van Amerikaanse troepen in 2011, zorgde voor verschillende aanslagen op sjiitische moskeeën in Kirkuk, waaronder ook één in het zuidelijke deel van de stad waar u en uw familie verbleven zouden hebben (CGVS 1, p5; CGVS 3, p14). Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat dit sektarisch geweld in 2012 een hoogtepunt bereikte na de terdoodveroordeling van de voormalige, soennitische Irakese vice-president, Tariq al-Hashimi, waarop ook op 9 september verschillende aanslagen in Kirkuk plaatsvonden. Gevraagd wie deze persoon was, verklaarde u echter enkel dat u dacht dat hij een overheidsverantwoordelijke was en zei u dat dergelijke zaken u koud laten (CGVS 3, p14). Toen u vervolgens gevraagd werd of u zich nog aanslagen of gevechten in uw stad kon herinneren, verwees u slechts naar de aanslag op het kantoor van de inlichtingendienst in Kirkuk. Omdat deze plaatsvond toen u volgens uw verklaringen in Egypte verbleef, zoals u zelf ook aangaf tijdens uw eerste gehoor, werd u gevraagd of u zich nog incidenten herinnerde, waarop u verklaarde dat de situatie waarin u leefde niet toestond om zich over dergelijke zaken te informeren, hetgeen ingaat tegen uw verklaringen over de aanslag op het gebouw van de inlichtingendienst, dat u via het nieuws vernomen zou hebben (CGVS 1, p16; CGVS 3, p14, 15). Gelet op uw persoonlijke situatie als zoon van een verdwenen soennitische generaal en gelet op het feit dat u onderdook uit vrees voor sjiitische militieën, valt uw gebrek aan kennis betreffende het toenemend sektarisch geweld tijdens uw verklaard verblijf in Kirkuk moeilijk te rijmen met uw kennis over de gebeurtenissen in de stad in de periode waarin u er zelf aanwezig was.

Uw zeer vage verklaringen betreffende uw verblijfplaatsen in Irak voor uw reis naar Egypte, versterken de indruk dat u het CGVS geen inzicht wenst te verschaffen in uw recente verblijfplaatsen in Irak.

Ook legde u vage verklaringen af betreffende uw eigenlijke verblijf in Egypte, die bovendien niet overeenkomen met de informatie die u zelf op uw facebook-profiel publiek maakte. Zo verklaarde u herhaaldelijk dat u eind 2013 naar Egypte trok en dat u er een paar maanden na het begin van het schooljaar aankwam, misschien in september of oktober. Ook verklaarde u dat u pas na de ramadan in 2013 naar Egypte vertrok (CGVS 1, p4, 11; CGVS 2, p12; CGVS 3, p8, 12). Uit foto's die u zelf op uw facebook-profiel plaatste en die aan uw administratief dossier werden toegevoegd, blijkt echter dat u zich reeds veel vroeger in Egypte bevond. U werd tijdens het derde gehoor door het CGVS geconfronteerd met foto's waarop u afgebeeld staat en bevestigde dat deze foto's in Egypte waren gemaakt (CGVS 3, p13). Welnu, de desbetreffende foto's zijn gepost in januari 2013, dat wil zeggen acht maanden eerder dan het door u verklaarde vertrek naar Egypte. Dit is opvallend. Gelet op het feit dat u bij uw vertrek naar Egypte de leeftijd van 20 jaar had bereikt, dat u in Egypte geen

ondergedoken bestaan meer hoefde te leiden en deze reis voor u een grote verandering in uw leven teweeg moet hebben gebracht, is het zeer opmerkelijk dat u geen consistente verklaringen kan afleggen over de periode wanneer u Irak verliet, naar Egypte reisde en u er uw studies en nieuw leven aanving. Geconfronteerd met deze bevindingen zei u dat u deze zaken niet goed kon onthouden (CGVS 3, p13). Dergelijke bewering kan echter niet volstaan om te verklaren waarom u doorheen drie verschillende gehoren steeds opnieuw verklaarde pas eind 2013 naar Egypte te zijn vertrokken. Ook legde u geen documenten neer waaruit bleek wanneer u naar Egypte was gereisd of wanneer en naar waar u Egypte verliet. Het door u neergelegde Egyptisch diploma secundair onderwijs dat u via schrijven op 18.09.2017 neerlegde, kan weliswaar uw identiteit en diploma staven maar doet geen afbreuk aan de diverse vaststellingen van ongeloofwaardigheid van uw opeenvolgende verblijfplaatsen en de door u verklaarde vervolgingsvrees. Het stuk, uitgereikt op 09.07.2017 staft in concreto dat u het schooljaar 2013-2014 secundair onderwijs zou hebben afgerond in Egypte. Dit stuk biedt echter louter een momentopname van een periode van scholing, zonder dat hierin duidelijkheid wordt geboden over het precieze begin of einde van uw verblijf in dat land, of de duur van dit verblijf. Uw verklaringen betreffende uw reis naar Egypte en het grotendeels ontbreken van enige reis- of andere documenten, versterken des te meer de indruk dat uw beweringen over uw verblijfplaatsen en levenswijze niet waarheidsgetrouw zijn en dat u belangrijke informatie betreffende uw verblijfplaatsen en levenswijze van de laatste jaren voor het CGVS achterhoudt.

Ook over de verblijfplaats en lotgevallen van uw naaste familie in de periode dat u zelf verklaarde in Egypte te zijn, toonde u zich onaannemelijk. U verklaarde met name dat uw moeder en broers in Kirkuk verbleven terwijl u in Egypte was. Er moet echter worden opgemerkt dat de verklaringen die u aflegde over de veiligheidssituatie van uw verwanten in die periode in Kirkuk niet overeenkomen met informatie waarover het CGVS beschikt. Zo maakte u melding van een aanval van de terreurbeweging Islamitische Staat (IS) in Kirkuk toen u zelf in Egypte was. U verklaarde dat IS Kirkuk aanviel begin 2014 (CGVS 1, p16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat deze aanval echter plaatsvond in het kader van het zomeroffensief van IS in 2014, toen IS-leden Mosul en gebieden in de buurt van Kirkuk aanvielen. Dit offensief vond pas plaats in de maand juni. Hoewel u toen zelf in Egypte was, had u toch familie in Kirkuk en had u dus te vrezen voor de veiligheid van uw verwanten (CGVS 2, p12). Het is dan ook vooreerst opvallend dat u dit offensief in het begin van 2014 situeert. Bovendien verklaarde u dat de Koerdische Peshmerga de stad innamen toen u in Egypte was. Gevraagd of uw familieleden u over deze inname hadden verteld, verklaarde u dat zij u slechts zeiden dat de situatie er slecht was. U wist niet of er bij de inname van de stad waar uw eigen familie verbleef, gevechten werd (CGVS 3, p9). Ook dit is zeer opvallend. Indien uw familieleden zich werkelijk in Kirkuk bevonden en u zoals u verklaarde, aan hen vroeg hoe zij het stelden, is het weinig geloofwaardig dat u niet op de hoogte bent van gevechten of het risico dat uw eigen familieleden hierdoor liepen (CGVS 3, p9, 10). Herhaaldelijk werd u dan ook gevraagd of u geprobeerd had om meer te weten te komen over het welzijn van uw familieleden en het al dan niet bestaan van gevechten in de stad. U antwoordde hierop aanvankelijk slechts in zeer vage bewoordingen, zei dat er 'waarschijnlijk' gevechten waren ontstaan tussen politieke partijen en verklaarde uiteindelijk dat uw moeder u had meegedeeld dat de Peshmerga tegen 'groepering X en Y' vochten (CGVS 3, p9, 10). Het is uiterst opvallend dat u, die in deze periode in contact stond met uw familie in Kirkuk, slechts dergelijke weinig doorleefde beschrijving kan geven van het conflict waarin uw moeder en broers en zussen op dat moment leefden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt namelijk duidelijk dat de Peshmerga de stad innamen nadat het Irakese leger gevlucht was en dat zij er niet op verzet stuitten. De informatie wijst er zelfs op dat de Peshmerga de stad innamen zonder een schot te lossen. Uw vage verklaringen als zou u niet weten of er gevechten zou zijn in de stad waar uw eigen moeder, broers en zussen verbleven, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het verblijf van uw familie in Kirkuk in deze periode.

Gelet op het feit dat uw broers luidens uw verklaring nog in Kirkuk verblijven, werd u ook gevraagd hoe de situatie in Kirkuk was na uw vertrek naar België, waarop u verklaarde dat de situatie slecht was, dat er nieuwe regels waren maar dat u algemeen sprak en niet wist wat deze regels inhielden (CGVS 3, p11). Toen u ermee geconfronteerd werd dat het opvallend is dat u zich niet geïnformeerd had over de lotgevallen van uw familie onder Koerdisch bewind, een bewind waarvan u eerder had aangegeven dat het slecht was en de situatie van dag tot dag deed verslechteren, verklaarde u enkel dat u uw familieleden hierover geen vragen stelde en verwees u opnieuw naar uw psychologische toestand (CGVS 3, p11, 12). Het louter verwijzen naar uw psychologische toestand, die u bovendien naliet te attesteren (cf. infra), kan onmogelijk volstaan om te verklaren waarom u niet meer concrete informatie kan verschaffen over de huidige situatie in Kirkuk, de stad waar u geboren bent, waar u een groot deel van uw leven zou hebben doorgebracht en waar uw familieleden tot vandaag zouden verblijven.

Vervolgens bleken ook uw verklaringen over uw eigen verblijf in Kirkuk na uw reis naar Egypte onderling strijdig. Zo verklaarde u bij DVZ weliswaar niet te weten in welke jaren u in Egypte was, maar verklaarde u na een verblijf van twee jaar in Egypte ongeveer anderhalf jaar in Gheda te hebben verbleven. U was in Gheda van eind 2014 tot augustus 2015 (DVZ verklaring, rubrieken 10 en 33). Tijdens uw tweede en tijdens uw laatste gehoor op het CGVS plaatste u uw terugkeer van Egypte naar Irak echter halverwege 2015. Meer nog, u verklaarde na uw terugkeer uit Egypte slechts twee maanden of twee maanden en half in Irak te hebben verbleven, en wel in de Orouba-wijk in Kirkuk (CGVS 2, p11, 12; CGVS 3, p10, 11). Deze wijk bevindt zich volgens kaarten die aan uw administratief dossier werden toegevoegd, in het zuiden van de stad Kirkuk zelf en ligt alleminst in het landelijke gebied Gheda dat u aanvankelijk vermeldde. Uw uiterst vage en algemene verklaringen over uw verblijf en dat van uw familieleden in Kirkuk doen ernstig afbreuk aan uw bewering als zou u er voor en na uw verblijf in Egypte geleefd hebben en als zouden uw familieleden er nog verblijven.

Concluderend moet worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw verblijfplaatsen en ondergedoken levenswijze uiterst volatiel zijn. Zo sprak u, ondanks uw gedetailleerde verklaringen bij DVZ betreffende uw verblijfplaatsen (DVZ verklaring, rubriek 10), tijdens uw latere gehoren slechts in uiterst vage termen over uw verblijfplaatsen in Irak. U had het steeds over plaatsen en gebieden (CGVS 1, p3, 4, 15, 17; CGVS 2, p4, 13; CGVS 3, p5, 6). Telkens wanneer u gevraagd werd om meer concrete verklaringen af te leggen betreffende uw verblijfplaatsen, bleek u hier niet toe in staat of legde u strijdige verklaringen af. Het feit dat u tijdens uw gehoren uw verblijfplaatsen niet verder kon concretiseren, valt moeilijk te rijmen met uw eerdere verklaringen op de DVZ waar u wel eerder precieze tijdsindicaties kon geven voor uw opeenvolgende verblijfplaatsen. Hoewel het CGVS niet betwijfelt dat u ooit in Kirkuk verbleef, er familie heeft of een band met deze regio onderhield, moet worden vastgesteld dat u essentiële informatie betreffende uw eigenlijke verblijfplaatsen en die van uw naaste familieleden, uw persoonlijke positie en uw levenswijze in Irak na 2006 voor het CGVS verborgen houdt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen bleek u niet in staat een duidelijk zicht te bieden op uw recente verblijfplaatsen en uw levensomstandigheden. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf en levenswijze in Irak, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat hier onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verblijf en levenswijze in Kirkuk, Bagdad en Egypte voor uw komst naar België, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw beweerde onderduiken en aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio's hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De geloofwaardigheid van uw asielp Problemen wordt sowieso aangetast door onderstaande vaststellingen in uw verklaringen hierover. Immers bleek dat u evenzeer onaannemelijk vage verklaringen aflegde over de positie van uw vader, over zijn belagers en over de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt.

Uw verklaringen over het profiel van uw vader waren allereerst onaanvaardbaar vaag. Zo verschaftte u, ondanks het feit dat u verklaarde vervolging te vrezen omwille van de voormalige positie van uw vader, uiterst weinig informatie over diens rol en functie. In uw eerste gehoor had u namelijk verklaard niet te weten welke rang uw vader in de Ba'ath-partij had, of hij daar als militair bepaalde voordelen genoot en of hij ooit betrokken was bij arrestaties (CGVS 1, p10). Tijdens uw tweede gehoor verklaarde u eveneens niet veel over het werk van uw vader ter weten (CGVS 2, p8). Het is weinig geloofwaardig dat u, die verklaarde Irak te zijn ontvlucht omwille van de voormalige functie van uw vader, over dermate weinig kennis beschikt betreffende deze functie en de mogelijke vijanden van uw vader en dat u hier bovendien later niet naar informeerde. Zo verklaarde u in uw derde gehoor niet de moeite te hebben genomen om zelf op te zoeken of uw vader, die volgens u een militair van hoge rang was onder het regime van Saddam Hussein, zelf vijanden had of welke problemen hij dan wel had gekend en de redenen hiervoor. Ter verklaring stelde u slechts dat u dit niet wilde opzoeken (CGVS 3, p5). Dergelijke verklaringen zijn onmogelijk in overeenstemming te brengen met uw verklaarde vrees voor vervolging en het belang dat u doorheen de drie gehoren gaf aan de rol van uw vader. Van een persoon die zich op internationale bescherming beroept kan worden verwacht dat hij of zij ten minste een poging onderneemt om zich te informeren betreffende het risico dat hij loopt in het land van herkomst. Bovendien kan, niet alleen gelet op het feit dat u beweerde belaagd te worden door vijanden van uw vader maar ook gelet op de turbulente geschiedenis van het land, redelijkerwijze van u verwacht worden

dat u een zekere moeite nam om zich naar de daden van uw vader of uw familiegeschiedenis te informeren. Uw loutere onwil kan geen geloofwaardige verschoning bieden voor het feit dat u hier in gebreke bleef.

Ook uw verklaringen over de vervolgers van uw familie bleken ontoereikend. Zo zei u aanvankelijk dat ze u iets zouden aandoen indien ze u zouden vinden. Gevraagd wie u hiermee bedoelde, antwoordde u slechts in zeer vage termen en verklaarde u dat het over veel onbekende kanten gaat, gaande van sjjiitische, naar soennitische, Arabische en Turkmeense strekkingen. U verklaarde vervolgens enkel het feit te hebben gekend dat u met uw familieleden van het ene huis naar het andere ging (CGVS 2, p11, 12). Dergelijke vage verklaringen betreffende uw belagers zijn zeer opvallend. Indien u zo lang in Irak ondergedoken leefde, vervolgens een tijd van de vrijheid proefde in Egypte en daarna weer enkele maanden een ondergedoken bestaan leidde alvorens uit Irak te vluchten, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat u een minimale inspanning doet om van uw familieleden te vernemen wie er u naar het leven staat. Meer nog, u verklaarde ook na uw aankomst in België nooit met uw familieleden te hebben gepraat over de personen die uw familie in Irak vervolgden (CGVS 3, p4, 5). Toen u geconfronteerd werd met uw vage kennis over uw belagers, verklaarde u slechts dat de toestand van uw familie erg is en herhaalde u dat u de zoon bent van een belangrijk persoon (CGVS 3, p4, 5). Wat deze verwijzing betreft zij hier reeds aangestipt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat voormalige medewerkers van de Ba'ath-partij in Irak niet langer systematisch geïnterviewd worden, laat staan dat hun familieleden op systematische wijze dergelijke vervolging zouden ondervinden. Gelet op het feit dat er niet langer sprake is van systematische vervolging van personen met dit profiel, kan van u verwacht worden dat u, die dergelijke vervolging aanhaalt, concreet aantoont dat deze vervolging persoonlijk en actueel is. U bleek hiertoe allerminst in staat. U werd dan ook uitgenodigd om te verklaren waarom uw persoonlijke situatie een uitzondering zou vormen op de algemene situatie van voormalige Ba'athisten in Irak. U bleek evenmin in staat hiervoor concrete redenen te kunnen aandragen (CGVS 2, p14). Aldus volstaan de vroegere rang van uw vader en zijn verdwijning niet om aan te tonen dat u tot op heden in Irak vervolging zal ondervinden. Deze verklaring kan dan ook geen verschoning bieden voor uw onwetendheid over de personen die u al deze jaren vervolgd zouden hebben. Toen u opnieuw verschillende malen gevraagd werd of u zich bij familieleden geïnformeerd had, ontweek u herhaaldelijk de vraag en verklaarde u ten slotte dat u het niet gevraagd had en dat u nog jong was (CGVS 3, p5). Hoewel u in de jaren na het verdwijnen van uw vader inderdaad een jeugdige leeftijd had, moet opgemerkt worden dat u, na uw reis naar Egypte de leeftijd van 22 jaar had bereikt en een diploma middelbare school had gehaald. Dat u, in de gegeven omstandigheden geen enkele moeite nam om zich te informeren naar uw belagers, is pertinent ongeloofwaardig.

Tot slot waren ook uw verklaringen over de door u ervaren vervolgingsfeiten uiterst volatiel. Zo legde u doorheen de drie gehoren op het CGVS uiterst vage en algemene verklaringen af betreffende de concrete vervolgingsfeiten die u en uw familieleden na de verdwijning van uw vader dan wel zouden hebben ervaren. Telkens wanneer u gevraagd werd om concrete of gedetailleerde verklaringen over deze feiten af te leggen, bleek u niet in staat om deze te preciseren of om een aannemelijke uitleg te verschaffen voor uw opvallende gebrek aan kennis van deze feiten. Dit in tegenstelling tot de preciezere verklaringen die u bij de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde. Uw volatiele beweringen omtrent uw vrees voor vervolging ondergraven in ernstige mate deze verklaarde vrees.

Tijdens uw eerste gehoor sprak u immers van bedreigingen, auto's en achtervolgingen voor uw vertrek uit Irak. U werd tijdens uw eerste gehoor verschillende malen gevraagd wat voor u de uiteindelijke reden was om Irak te verlaten na uw terugkeer uit Egypte, waarop u opnieuw herhaaldelijk in algemene termen verwees naar de positie van uw vader en uw angst om ontvoerd of vermoord te worden. Zelfs toen u om verduidelijking werd gevraagd, bleef u in algemene bewoordingen verwijzen naar een gevaar voor uw leven (CGVS 1, p19). Later verwees uw weliswaar naar een enveloppe met een kogel erin, maar sprak u vervolgens van vele achtervolgingen met auto's en de achtervolgingen van Ghedaa, naar Kirkuk en naar Bagdad (CGVS 1, p20).

Toen u tijdens uw tweede gehoor gevraagd werd of u zelf persoonlijk incidenten had meegemaakt, verwees u opnieuw in zeer algemene termen naar het feit dat u ondergedoken leefde, dat u vermoord zou kunnen worden en uw leven in gevaar was (CGVS 2, p13). Gevraagd of u persoonlijk bedreigd was geweest, verklaarde u opnieuw in algemene termen dat het om een collectieve bedreiging tegen uw familie ging en verklaarde u zelf nooit persoonlijk bedreigd te zijn geweest (CGVS 2, p13). Ook bleek u tijdens uw tweede gehoor niet in staat te verklaren welke achtervolgingsfeiten uw familieleden ervaren hadden. Zo verklaarde u dat er tijdens uw verblijf in Egypte, in 2013 tot 2015, nog verschillende

incidenten met uw familie gebeurden. Gevraagd welke deze incidenten dan waren, verklaarde u opvallend genoeg dat u niet wist wat er toen gebeurde aangezien u er toen niet bij was (CGVS 2, p12, 13). Dit kan weinig overtuigen. Uit uw derde gehoor blijkt namelijk dat u, toen u in Egypte was, geregeld contact onderhield met uw familie in Irak (CGVS 3, p9, 10). Indien u werkelijk, als jongeman vanuit Egypte contact hield met uw eigen moeder en broers, is het zeer ongeloofwaardig dat u geen enkele informatie zocht of kreeg over de incidenten die zij meemaakten en die van belang konden zijn voor hun welzijn, het risico dat u zelf liep en de mogelijkheid om vanuit Egypte naar uw familie en land terug te keren.

Tijdens uw derde gehoor legde u evenzeer vage verklaringen af betreffende deze bedreigingen. Zo werd u ten slotte gevraagd wanneer u de laatste keer vernam dat iemand u of familieleden van u zocht waarop u verklaarde dat u twee of drie weken voor uw uiteindelijke vertrek uit Irak van de man van uw tante vernam dat er 'personen' naar u op zoek waren. Gevraagd wat de man van uw tante u dan net vertelde, verklaarde u slechts dat hij waarschuwde dat u zich niet buiten mocht begeven, dat er mensen naar u op zoek waren. Vervolgens verwees u slechts naar de financiële problemen van uw familie (CGVS 3, p3, 4). U werd hierop gevraagd of de man van uw tante u meer informatie had gegeven over wie er precies naar u op zoek was en werd ook gevraagd hoe de man van uw tante dit nieuws dan wel vernomen had, waarop u steeds verklaarde dat u hier geen informatie over had en enkel te weten dat er gevaar voor u was en dat u moest vertrekken (CGVS 3, p4). Het is zeer opvallend dat u, op dat moment een jonge man van 18 jaar die 2 jaar in het buitenland school had gelopen, van de man van uw tante hoort dat niet nader bepaalde personen naar u op zoek zijn en dat u het land en de familie met wie u net herenigd was, moet verlaten, maar dat u geen enkele concrete informatie heeft over de dreiging tegen u, de personen die naar u op zoek zijn of over de manier waarop de man van uw tante deze dreiging ontdekt had. Des te ongeloofwaardiger is het dat u hierover geen vragen stelde (CGVS 3, p4, 5).

Uw verklaringen betreffende de bedreigingen tegen u zijn niet alleen vaag maar zijn bovendien onderling strijdig. Zo werd u tijdens uw tweede gehoor gevraagd of u ooit brieven had gekregen, hetgeen u ontkende (CGVS 2, p14). U had bij DVZ echter gedetailleerd verklaard dat u in Irak steeds brieven kreeg van mensen, dat u niet wist van wie deze brieven waren maar dat u deze kreeg omdat uw vader voor Saddam Hussein werkte en dat mensen dit deden om u af te schrikken of te bedreigen (DVZ vragenlijst, vraag 3.5). Toen u met uw eerdere verklaringen geconfronteerd werd, ontkende u slechts dat u dergelijke verklaringen had afgelegd (CGVS 2, p14). Een louter ontkennen van uw eerdere verklaringen kan hier niet volstaan. Bovendien moet worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste CGVS gehoor verklaarde dat het gesprek bij DVZ goed verliep en dat u er alles had verteld wat er met u gebeurd was. Zij hier ook opgemerkt dat u de DVZ vragenlijst ondertekend heeft.

Op geen enkel moment in de opeenvolgende gehoren kon u concrete verklaringen afleggen over de bedreigingen die u al die jaren zou hebben ervaren. Het feit dat u hier ernstig in gebreke bleef terwijl u wel in vage termen sprak over bedreigingen en achtervolgingen zonder dat u in staat was die te concretiseren en het feit dat u verwijst naar bewijsstukken die u niet neerlegde, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw persoonlijke vrees voor vervolging.

Omwille van uw uiterst vage verklaringen betreffende uw verblijfplaatsen en levenswijze in Irak en omwille van uw vage en onderling strijdige verklaringen over de positie van uw vader, zijn vervolgers en de vervolgingsfeiten die u en uw familieleden ervaarden, moet dan ook worden besloten dat in uw hoofde geen persoonlijke vrees voor vervolging, zoals gedefinieerd in de Vluchtelingenconventie, kan worden vastgesteld.

U beweerde verschillende malen dat uw vage en tegenstrijdige verklaringen te wijten waren aan uw psychologische toestand en maakte gewag van uw intentie om psychologische hulp of een arts te raadplegen (CGVS 3, p6, 10, 12). U werd gewezen op het belang om dergelijke bezoeken te attesteren (CGVS 3, p6). Hoewel u hier al op 27 april 2017 op gewezen werd, legde u tot op heden geen medische, dan wel psychologische of psychiatrische vaststellingen neer. Het CGVS kan dan ook moeilijk een inschatting maken van de effecten van uw psychologische toestand op uw geheugen. Niet in het minst aangezien u slechts in uw derde CGVS-gehoor wees op deze effecten. Tijdens uw eerste twee gehoren voor het CGVS verwees u namelijk wel herhaaldelijk naar het feit dat u zich geen data herinnerde, maar haalde u allerminst aan dat dit te wijten zou zijn aan psychologische problemen (CGVS 1, p3, 4, 6, 15; document 9).

Volledigheidshalve moet uw positie als lid van de al Azzi-stam besproken worden. U haalde namelijk tijdens uw tweede gehoor op het CGVS aan dat leden van deze stam in Irak problemen kunnen hebben

(CGVS 2, p4). Het louter behoren tot deze stam volstaat echter niet om aan te tonen dat u in Irak persoonlijk vervolging zal ondervinden omwille van uw tribale verwantschap. Uw vrees voor vervolging dient namelijk actueel, persoonlijk en concreet te zijn. Daarom werd u uitgenodigd om te vertellen welke problemen de leden van uw stam in Irak ervaren. U verklaarde echter dat u hiervan geen weet heeft omdat u geen contact heeft met uw stamleden en omwille van uw persoonlijke situatie (CGVS 2, p4-5). Gelet op het feit dat u niet op de hoogte bent van de concrete problemen die uw stamleden ervaren, moet dan ook worden besloten dat u in Irak geen persoonlijke vervolging vreest omwille van uw tribale verwantschap.

De door u neergelegde documenten kunnen niet volstaan om afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen.

Zo legde u weliswaar een identiteitskaart en nationaliteitsbewijs neer, maar deze werden reeds in 2006 uitgegeven en kunnen onmogelijk uw latere verblijfplaatsen staven. Ook verklaarde u zelf in Bagdad te zijn geweest toen deze werden uitgegeven (cf. supra). Bij deze documenten moet eveneens worden opgemerkt dat het opvallend is dat u, die verklaarde dat de Irakese autoriteiten in deze periode naar uw vader op zoek waren, wel in 2006 uw persoonlijke documenten liet vernieuwen bij officiële instanties in Irak (CGVS 1, p6). Dergelijke verklaring gaat in tegen uw bewering als zou in die tijd ondergedoken hebben geleefd en de Irakese autoriteiten hebben gevreesd. Eveneens moet worden opgemerkt dat u, die na een verblijf in Egypte naar Kirkuk terugkeerde in 2015 en er samen met uw familieleden onder Koerdisch bewind woonde, niet in staat bleek om enige documenten voor te leggen die uw verblijf of dat van uw familieleden in Kirkuk na 2006 konden aantonen (CGVS 3, p8, 9). Bovendien legde u geen rantsoen- of woonstkaart neer, dewelke volgens informatie die aan uw dossier werd toegevoegd, net de documenten zijn die een beter beeld kunnen schetsen van uw verblijfplaatsen. Gevraagd of u of uw familie deze nog hadden, bleek u dit niet te weten en het bovendien niet te hebben nagevraagd. U legde deze documenten tot op vandaag ook niet neer (CGVS 3, p8, 9).

U legde weliswaar foto's en een werkbadge van uw vader neer (documenten 3, 4, 5 en 6). Het CGVS trekt de positie van uw vader als Ba'athist in Irak niet in twijfel. Er moet echter wel worden opgemerkt dat uw uiterst beperkte verklaringen over zijn rol, de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u omwille van zijn positie nog steeds achtervolgd worden, ernstig onderuithalen. Meer nog, hoewel u verwees naar het feit dat uw vader in 2004-2006 verdween, moet worden vastgesteld dat dit incident, hoe betreurenswaardig ook, plaatsvond in de periode van het sektarische geweld dat toen in Irak heerste. Voorts zij bovenstaand argument in herinnering gebracht dat voormalige medewerkers van de Ba'ath-partij in Irak niet langer systematisch gevisieerd worden, laat staan dat hun familieleden op systematische wijze dergelijke vervolging zouden ondervinden, en dat u zelf verder niet in staat bleek aannemelijk te maken dat uw persoonlijke situatie een uitzondering zou vormen op de algemene situatie van voormalige Ba'athisten in Irak.

Daarbij dient het opvallend te worden genoemd dat u doorheen uw gehoren diverse keren gewag maakte van het bestaan van bewijsstukken voor de door u verklaarde vervolging maar dat u anderzijds telkenmale in gebreke bleef als van u verwacht werd dat u deze stukken zou voorleggen aan de asiendiensten. Zo maakte u tijdens uw eerste CGVS-gehoor - in antwoord op de vraag of u nog andere documenten had die uw asielaanvraag konden ondersteunen - gewag van het bestaan van processen-verbaal en bedreigingen (CGVS 1, p13). U stelde echter onmiddellijk daarna dat u deze stukken niet kon bekomen. Tijdens uw tweede en derde gehoor op het CGVS verklaarde u dat uw vader een dreigbrief had gekregen van de Badr-brigade en dat zijn naam vermeld stond op documenten van de Jeish al Mehdi-militie (CGVS 2, p10; CGVS 3, p3). Gevraagd naar de documenten van de Jeish al Mehdi-militie verklaarde u aanvankelijk dat op het internet te zien is dat de naam van uw vader gevraagd is. Toen u vervolgens gevraagd werd deze documenten op het internet aan het CGVS over te maken, verklaarde u echter dat u deze documenten niet in uw bezit had en dat u de nodige documenten zou opzoeken en alles zou opsturen (CGVS 3, p3). Ondanks het feit dat u tijdens het gehoor duidelijk werd gecommuniceerd over het belang van dergelijke documenten en dat u bovendien de kans werd gegeven om voor zichzelf op te schrijven welke documenten u nog aan het CGVS wilde voorleggen, heeft u tot op heden geen documenten voorgelegd waaruit blijkt dat uw vader of uw familieleden in Irak actief gezocht worden of in het verleden vervolgd werden (CGVS 3, p3, 15). U legde weliswaar een link neer naar een Youtube-video waarvan u ook enkele screenshots neerlegde ([https://youtu.be/UjHsdVMU4s; document 4](https://youtu.be/UjHsdVMU4s;document 4)): op deze beelden is uw vader te zien in het gezelschap van Saddam Hussein. Dergelijke beelden geven echter hoegenaamd geen blijk van bedreigingen of vervolgingsinitiatieven jegens u zelf of uw verwanten, laat staan dat hieruit blijken zou door welke groeperingen u dan zelf vervolgd zou worden.

Het visum en de verblijfsvergunning van uw moeder in Turkije staft louter het feit dat uw moeder momenteel in Turkije verblijft, wat door bovenstaande beslissing niet in twijfel wordt getrokken.

Uw Egyptisch diploma secundair onderwijs werd hierboven reeds besproken. Hier zij louter herhaald dat dit stuk er hoegenaamd niet in slaagt de hierboven verzamelde vele vaagheden en discrepanties in uw verklaringen aangaande uw opeenvolgende verblijfplaatsen in Egypte maar vooral in Irak, te verklaren of te weerleggen.

Het door u neergelegde schrijven van uw advocaat dd.10.05.2017 meldt dat u een psychologische begeleiding zou hervatten en dat er zodra mogelijk een attest zou volgen van dergelijke begeleiding. Gezien het CGVS tot op heden dienaangaande geen enkele verdere informatie of attestering heeft ontvangen, vermag dit schrijven niet een begin van verklaring of weerlegging te bieden van de hierboven verzamelde vaststellingen van ongelooftwaardigheid.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongelooftwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Irak is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/ of feitelijke herkomst uit Irak.

U werd tijdens uw laatste gehoor geconfronteerd met uw vage en tegenstrijdige beweringen betreffende uw verblijfplaatsen en levenssituatie, waarop u slechts verwees naar uw geheugenproblemen en haalde u aan dat alles chaotisch was bij u (CGVS 3, p6, 12, 13). U werd gevraagd om dergelijke geheugenproblemen te attesteren, hetgeen u tot op vandaag niet deed (CGVS 3, p6, 15).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar en in welke omstandigheden u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat – gelet op uw ondergedoken levensstijl - de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in

hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3. Onderzoek van de nood aan internationale bescherming

2.1. De kern van verzoekers vluchtverhaal, zoals uiteengezet bij het CGVS, kan als volgt worden samengevat: verzoeker verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een Arabische soenniet te zijn, geboren te Kirkuk in 1993. Verzoekers vader had een hoge militaire functie onder het regime van de Ba'ath-partij, met name directeur bij de inspectie van de Republikeinse Garde en met rang van majoor-generaal. In 2006 verdween zijn vader. Verzoeker leefde vervolgens ondergedoken op verschillende plaatsen. In 2013 ging verzoeker naar Egypte om er zijn twee laatste jaren middelbaar onderwijs af te maken. In juni 2015 keerde hij terug naar Kirkuk waar hij hoorde dat er mensen op zoek waren naar hem. Verzoeker ontvluchtte Irak in augustus 2015.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker internationale bescherming geweigerd omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn ondergedoken levenswijze en opeenvolging van verblijfplaatsen tussen 2006 en 2015 in Irak en Egypte. De commissaris-generaal benadrukt dat duidelijkheid over de werkelijke streek van herkomst en eerdere verblijfplaatsen van essentieel belang is voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Daarnaast stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker onaannemelijk vage verklaringen aflegt over de positie van zijn vader, zijn belagers en de vervolgingsfeiten die hij zou hebben meegemaakt. Ten slotte oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker geen risico op vervolging aannemelijk maakt omwille van zijn lidmaatschap tot de al Azzi-stam.

2.3. De Raad verwijst naar wat wordt uiteengezet onder punt 2.2.2. met betrekking tot de bewijslast.

De medewerkingsplicht in hoofde van verzoeker, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU, "*verplichtingen van verzoeker*", houdt in dat de verzoeker samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de relevante elementen van zijn verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 4, lid 2 van de richtlijn

2011/95/EU, vast te stellen. Deze elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en) en land(en) en plaats(en) van eerder verblijf.

Het kwam verzoeker in casu dus toe de nodige elementen en informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, en dit eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van zijn werkelijke streek van herkomst alsook zijn eerdere verblijfplaatsen voor zijn komst naar België.

Raad merkt op dat het belang van de juiste toedracht over de periode tussen 2006 en 2015 niet genoeg kan worden benadrukt. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert en raakt aan de kern van zijn vluchtverhaal, gelet op zijn ondergedoken levenswijze op verschillende plaatsen.

Waar verzoeker de ware toedracht op dit punt, dat – gelet op zijn ondergedoken levenswijze op verschillende plaatsen – de kern van het relaas raakt, verzwijgt, maakt hij zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of naar een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen. Immers verkeren dan zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad geheel in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet.

2.4. In zijn verzoekschrift geeft verzoeker toe dat hij inderdaad niet de waarheid heeft gesproken. Hij zet uiteen: *“Verzoeker erkent nu dat hij hierover inderdaad niet de waarheid heeft gesproken. Verzoeker heeft willen verbergen dat hij sinds 2006 Irak heeft verlaten en in Egypte heeft verbleven. Hij deed dit omdat kennissen hem deden geloven dat hij omwille van zijn langdurig verblijf in Egypte niet zou kunnen worden erkend als vluchteling. Volgens hen moest hij doen alsof hij rechtstreeks vanuit Irak naar België kwam. Helaas geloofde verzoeker hun advies. Hij begrijpt nu waarom dit helemaal geen goed idee was en heeft erg veel spijt van zijn beslissing om niet de waarheid te spreken. Verzoeker biedt zijn oprechte verontschuldiging aan.”*

Verzoeker stelt vooreerst dat zijn Iraakse nationaliteit en herkomst uit Kirkuk niet worden betwist, evenmin als zijn verblijf in Kirkuk tot 2006. Hij wijst erop dat personen afkomstig uit Kirkuk de subsidiaire bescherming wordt verleend omwille van de algemene veiligheidssituatie. Verder meent verzoeker dat Egypte onmogelijk als een eerste land van asiel in de zin van artikel 48/5, § 4 van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd, omdat hij er enkel een tijdelijk verblijfsrecht als student genoot, dat intussen is verstreken. Van een intern vluchtalternatief is volgens verzoeker evenmin sprake, gezien zijn langdurige afwezigheid uit Irak en zijn profiel als zoon van een ex-militair met hoge functie onder het regime van Saddam Hussein.

Aangezien hij van 2006 tot 2015 in Egypte heeft verbleven, stelt verzoeker dat de bestreden beslissing op verkeerde feiten is gestoeld. Verder benadrukt verzoeker dat zijn vader lid was van de Ba'ath-partij en een hoge functie had binnen het leger onder Saddam Hussein, reden waarom hij vervolging vreest bij terugkeer naar Irak. Hij benadrukt dat in de bestreden beslissing wordt gesteld *“Het CGVS trekt de positie van uw vader als Ba'athist in Irak niet in twijfel.”* Volgens verzoeker baseert de commissaris-generaal zich op gebrekkige informatie om te stellen dat vervolging van ex-Ba'athisten en hun familieleden niet meer systematisch is. En zelfs al wordt systematische vervolging niet aangenomen, dan wijzen zijn persoonlijke omstandigheden erop dat hij wel degelijk een risico op vervolging loopt omwille van de functie van zijn vader, aldus verzoeker.

Verzoeker voegt ter staving, onder meer, volgende stukken aan zijn verzoekschrift:

- een kopie van de eerste pagina van zijn paspoort, afgegeven op 5 oktober 2008 te Bagdad;
- een kopie van zijn tijdelijke verblijfsvergunningen te Egypte;
- een kopie van zijn schoolcertificaten in Egypte.

2.5. Tijdens de terechtzitting van 18 mei 2018 legt de raadvrouw van verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer met de vertalingen van de stukken die bij het verzoekschrift werd gevoegd en overhandigt hiervan een kopie aan de verwerende partij.

Uit de vertalingen blijkt dat de voorgelegde tijdelijke Egyptische verblijfsvergunningen golden tot respectievelijk 28 september 2009, 28 september 2010, 28 september 2011, 31 oktober 2012 en 31 oktober 2013.

Gelet op het belang van een persoonlijke verschijning en het bijbrengen van de originele documenten, in het bijzonder het paspoort en de tijdelijke verblijfsvergunningen, waar deze nog in Egypte zouden zijn, wordt de verdere behandeling van de zaak bij tussenarrest uitgesteld naar de terechtzitting van 4 juni 2018.

2.6. Tijdens de terechtzitting van 4 juni 2018 legt de raadvrouw van verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota met kopieën van foto's van verzoekers vader, al dan niet samen met Saddam Hussein, en een UNHCR-registratiekaart uit Egypte neer.

De raadvrouw verklaart dat er nieuwe informatie is over de vader van verzoeker, die in Egypte bij zijn familie zou wonen.

Tijdens de terechtzitting verklaart verzoeker dat zijn ouders, broers en zussen en hij samen Irak hebben verlaten en op 8 december 2005 in Egypte zijn aangekomen waar ze op 3 augustus 2006 als asielzoeker bij UNHCR werden geregistreerd. Verzoeker geeft toe dat zijn vader niet verdwenen is maar samen met zijn familie naar Egypte vertrok.

Verzoeker stelt heden twee zussen te hebben in Kirkuk en Erbil die getrouwd zijn, en dan nog twee broers, een zus en zijn ouders die in Egypte wonen. Zijn ouders verblijven in Caïro op grond van een tijdelijke verblijfsvergunning die jaarlijks verlengd wordt zolang de kinderen school lopen. Verzoeker zet uiteen dat hij een zus en een broer heeft die nog steeds middelbare schoolstudies volgen. Zelf heeft verzoeker zijn middelbaar onderwijs afgemaakt, en was het moeilijk om hogere studies aan te vatten. Hij stelt niet meer in het bezit te zijn van een verblijfsvergunning. Verzoeker geeft ook aan dat er nog steeds een vrees is in hoofde van zijn vader en zijn familie om vermoord te worden omwille van de hoge positie van de vader in het Ba'ath regime.

2.7. De Raad is van oordeel dat verzoeker heden nieuwe verklaringen en elementen voorlegt met betrekking tot zijn vader, die niet verdwenen is, en met betrekking tot zijn verblijfplaats tijdens de periode 2006-2015, met name Egypte, die fundamentele wijzigingen betreffen ten aanzien van zijn eerder verzoek om internationale bescherming en verder grondig onderzoek behoeven.

Weliswaar worden deze elementen, zoals verwerende partij terecht stelt tijdens de terechtzitting, nog steeds fragmentarisch aangereikt en stellen er zich nog veel vragen over de vader van verzoeker en zijn verblijf in Egypte, maar deze overstijgen de onderzoeksmogelijkheden die de Raad tot zijn beschikking heeft.

Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op het ontbreken van volledige en pertinente informatie die toelaat de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst, Kirkuk, te beoordelen dan wel de mogelijke toepassing van een intern vestigingsalternatief in Irak de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet in hoofde van verzoeker na te gaan of de eventuele mogelijkheid om Egypte als veilig derde land dan wel als een eerste land van asiel voor verzoeker te beschouwen, kan de Raad in deze stand van zaken deze nieuwe gegevens niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

2.8. Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 november 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES